

Но, человекът съ способности, а лично необикновено мъжественъ, Мехмедъ-Али имаше манията да се показва откровенъ съ когото и да е, а така също да се показва и съ желание да привежда въ изпълнение изведнажъ всевъзможнитѣ планове, които пишѣха въ главата му. Въ течение на 24 часа, той често биваше заставляванъ отъ окръжаващитѣ го по три пѣти най-малко да си измѣнява плана. Тѣй щото въ Цариградъ, гдѣто възлагаха на мушира всички надежди, скоро разбраха, че въ новитѣ комбинации на новия генералисимусъ нѣма никаква послѣдователностъ; и разочарованието бѣше толкова по-голѣмо, колкото той — Мехмедъ-Али — обнадежди всички, понеже, при дебаркирането си въ Варна, той веднага телеграфира до всичкитѣ командианти на дунавскитѣ гарнизони да изпатятъ въ Разградъ всички свободни войски и съ това той се показа като человекъ дѣятеленъ и систематиченъ. Тѣзи заповѣди за съсредоточаване въ Разградъ, отдалени твърдѣ енергично, прѣизпълниха съ радостъ всички здравомислящи хора, а слѣдъ нѣколко дни се събра въ околността на този послѣдния градъ една доста добра армия.

Въ момента когато новия муширъ пристигаше въ Шуменъ, руситѣ, прѣдупрѣдени отъ българитѣ за приготовленията въ Разградъ, и желасйки да се убѣдятъ въ тѣзи приготовления, произведоха една усиленна рекогносцировка на тази позиция. Това бѣше тъкмо два дена по-рано отъ първия бой подъ Плъвенъ. Ние приехме руската рекогносцировка за сериозна атака, въ врѣме на която изгубихме единъ отъ най-добритѣ си генерали — Азисъ-паша.

На слѣдующия день, новия генералисимусъ, и азъ съ него, пристигнахме въ Разградъ, а слѣдъ два дена съсредоточението на всичко, което бѣше възможно да се съсредоточи — се свърши.